

Arrest

nr. 198 873 van 29 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Harardhere, gelijknamig district, Mudug-provincie, Zuid-Somalië op 21 december 1990. Uw ouders A.A.M. en R.H.J., zijn herders bij Dagabalo, een dorp in het district. U wordt op jonge leeftijd naar de stad Harardhere gebracht, waar u opgevoed wordt door uw tante langs moederszijde, F.J.W.. Deze heeft een theehuis, waar u ook werkt, zo krijgt u informatie over het district, ook via uw vader krijgt u soms informatie. Tien jaar geleden verhuist uw zus H. naar Engeland met haar man A.M.G.. U heeft zelf geen kinderen.

Op 10 december 2016 komen drie mannen van Al Shabab, u hoort de naam van één van de strijders A.M.. Ze zeggen u dat u met één van hen moet huwen, u weigert en vertelt dit aan uw tante, deze stelt dat ze u niet kan helpen en besluit u te laten overbrengen naar Mogadishu. Wanneer u daar bent, hoort u dat uw tante met uw vader overlegd heeft, deze stelt ook dat u niet beschermd kan worden. Uw vader belt met uw zus H. om te vragen of die u kan helpen, dit wordt gehoord door mannen van Al Shabab, die zo doorhebben dat uw vader u helpt ontsnappen. U reist, met het vliegtuig, via Nairobi, naar Europa waar u in een onbekend land landt en doorreist naar België, alwaar u op 21 januari aankomt en op 30 januari 2017 asiel aanvraagt.

U dient de volgende documenten in om uw asielaanvraag te ondersteunen; medische attesten van Dr. Nicolas Bleus (21.02.2017), dr. N. Withofs (15.03.2017), prof. V. Geenen (28.03.2017), dr. Christian Innocenti (10.04.2017), dr. Sabine Bonnet (02.05.2017 en 24.05.2017) en "Certificat Medical destiné au Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers" getekend door dr. Pierre Collard, zonder vermelding van uw naam (14.07.17).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat u slechts over een fragmentarische en oppervlakkige kennis beschikt, die ingestudeerd lijkt te zijn en waarbij u geen link met uw eigen leven kan leggen. U wordt hier dan ook meermaals op gewezen (CGVS p. 15, p. 17), maar u grijpt bij geen enkele van de confrontaties de kans om uw verklaringen aan te passen (CGVS p. 17, p. 21), waaruit het CGVS kan afleiden dat u doelbewust geen inzicht in uw werkelijke herkomst wil verschaffen, u beweert immers in Harardhere verbleven te hebben tot 10 december 2016 (CGVS p. 15). Nochtans kan het CGVS van u verwachten dat u een uitgebreide kennis van de gebeurtenissen in de stad en de regio heeft, u verklaart immers zelf dat u in het theehuis waar u werkt met mensen vanuit het hele district in contact komt en dat uw vader u op de hoogte houdt van gebeurtenissen (CGVS pp. 17-18).

Uit uw geografisch inzicht blijkt duidelijk dat u enkel over ingestudeerde kennis beschikt. Dit blijkt uit deze passage (CGVS pp. 12-13); "Onder welke overheid valt Harardhere normaal? Mudug Is Mudug deel van een mamul? Galmudug, provinciale overheid Welke andere provincie vallen daar bij?"

5 zijn het er Welke zijn het er? Galkayo, Goldogob, Jariban, Hobyo en Harardhere Dat zijn districten, geen provincie, valt er nog een andere provincie onder Galmudug? Heeft u zo juist niet de districten in de buurt gevraagd? Nee, ik vroeg is er andere provincie die samen met Mudug onder Galmudug valt? Twee provincies, Mudug en Galgaduud Zijn er dan districten van Galgaduud die niet ver van HD [Harardhere] liggen? Nee Van die districten die u daarnet zelf zei, welke ligt het dichtst bij HD? Van die vijf? Ja? vier liggen er rond, het dichtste? Jariban is het Is Jariban Galmudug? Nee het is van HD, nee nee van Mudug Het is deel van Mudug, maar deel van de mamul Galmudug? Galmudug is toch de hoofdbestuur Waar is die? Hobyo en HD en zo allemaal onder mudug toch? Waar is het bestuur in welke stad? Adado Ligt Adado in Mudug? Ja ja mudug Ik vind het heel vreemd dat u Jariban zegt, dat ligt niet in Galmudug en is ver weg? Jariban valt onder HD, een deel daarvan toch Als ik zou moeten schatten ligt Jariban 200-300 km boven HD, Hobyo valt er tussen, daar loopt natuurlijk een grens met een ander deel van Somalie, weet u welk deel? Nee” U gaat in eerste instantie een simpele vraag uit de weg, door het opnoemen van de vijf districten van de provincie Mudug, echter wanneer het vanuit uw eigen leefwereld gevraagd wordt, namelijk vanuit Harardhere gaat u de mist in. U stelt dat Jariban het dichtst bij Harardhere ligt, hoewel het volgens de kaart waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), honderden kilometers ten noorden van Harardhere ligt, zonder dat beiden een grens delen, daarop stelt u zelfs dat Jariban een deel van Harardhere is. U stelt bovendien dat Adado in Mudug ligt, terwijl het in de provincie Galgaduud ligt (zie kaart administratief dossier) en dat er geen districten zijn van Galgaduud die niet ver van Harardhere liggen. Nochtans grenst Harardhere aan het El Bur-district in Galgaduud en wonen uw ouders in Dabagalo (CGVS p. 8), dat op korte afstand van dit district ligt, u kent El Bur niet (CGVS p. 14), het ander aangrenzend district van Galgaduud blijkt u wel te kennen, wanneer het u letterlijk gevraagd wordt, namelijk El Dheer (CGVS p. 14). Dit is kenmerkend voor uw manier van antwoorden, u kan enkel op letterlijke vragen antwoorden. Opmerkelijker, u lijkt niet te willen aangeven dat Jariban in een ander Somalisch landdeel ligt (CGVS p. 13), hoewel het volgens de COI (zie administratief dossier) waarover het CGVS beschikt in Puntland ligt. U stelt dat de Darod-clan in de regio's van Las Anod wonen, pas wanneer het u letterlijk gevraagd wordt stelt u dat de Darod en de Habr Gedir, waar u toe behoort (CGVS p. 11), vechten in Galkayo en dat deze stad dus verdeeld is. U wordt gevraagd waar het ander deel van Galkayo dan onder valt, waarop u stelt dat u het niet weet. Pas wanneer Puntland u letterlijk in de mond gelegd wordt, stelt u dat het daaronder valt. Dit is uiterst vreemd, omdat u eerst stelt dat het Puntland-district Jariban niet ver van Harardhere ligt en u, in dat geval, toch spontaan zou moeten weten wat Puntland is. Zo lijkt het alsof u bewust deze kennis wil achterhouden. Ook over dichter in de buurt, namelijk in uw eigen district, bewijst u dat u enkel over een oppervlakkige ingestudeerde kennis beschikt. U stelt zelf dat Harardhere dicht bij de zee ligt (CGVS p. 14), wanneer u gevraagd wordt naar het dichtste dorp aan de zee, antwoordt u met vier dorpen “Faax en El Huur, Hundule, Gaan en Qosol Tire” (CGVS p. 14), u wordt opnieuw gevraagd of er geen andere dorpen zijn die dichterbij liggen, waarop u “Ceel Abdi, Faax, el Huur, el Gaan, Qosol Tire, El Bokole, en El Guniir” antwoordt (CGVS p. 15). Hiermee heeft u nog niet op de vraag geantwoord, dus u krijgt nog een kans, waarop u Faax antwoordt (CGVS p. 15), hierop wordt u er op attent gemaakt dat Ceel Abdi, Ceel Gunier en Ceel Gaan veel dichterbij liggen (zie kaart administratief dossier), waarop u antwoordt dat het niet zo is (CGVS p. 15). U wordt gevraagd bij welk district, dat u al genoemd heeft, El Hur ligt, het dorp dat u net genoemd heeft, waarop u niet kan antwoorden (CGVS p. 15). Nochtans ligt het richting Hobyo en weet u dat Hobyo een andere district aan de zee is (CGVS p. 15). **Dit toont het gebrek aan doorleefdheid uw kennis opnieuw aan.** Het CGVS ontkent niet dat u veel dorpen kan situeren, zoals Durdur (CGVS p. 15), Caad en Caamaro (CGVS p. 16) en Dhumaye (CGVS p. 18). Echter u situeert deze steeds met de windrichting, een manier die eerder aantoonde dat u deze kennis van een kaart heeft (CGVS p. 15), waarop u ook gewezen wordt, maar u stelt dat u dat toch niet kan zo leren als u vandaar bent. Wat natuurlijk op zich een vreemde stelling is, er is geen enkele reden om aan te nemen dat iemand die uit een bepaalde regio komt, de kaart van deze regio niet kan bekijken of bestuderen. U stelt dan ook verder, als vage uitleg, dat de mensen die bij u in het theehuis komen u vermelden uit welke windrichting ze komen (CGVS p. 17).

Echter, over deze dorpen blijkt ook dat uw **politiek-sociale kennis erg beperkt is.** Wanneer u gevraagd wordt of er andere legers in de buurt zijn, buiten Al Shabab, stelt u eerst ronduit van niet (CGVS p. 12), wanneer u gevraagd wordt of er in de dorpen die u zelf al opgenoemd heeft, een leger geweest is om de bevolking te bevrijden van Al Shabab, stelt u dat er in Gaan een Westers leger is geweest, maar dat blijkt om een gevecht tegen de piraten te gaan (CGVS p. 16). U stelt dus dat u Caad en Camaaro kent, wanneer u gevraagd wordt of er daar legers zijn geweest, stelt u dat u het niet gehoord heeft. Dan krijgt u de letterlijke vraag of **Galmudug een leger** heeft. De vraag moet u herhaald worden, voor u bevestigend antwoordt. Wanneer u dan, dus na vele kansen, gevraagd wordt of deze in het district geweest zijn, stelt u van wel, maar dat u zich de periode niet herinnert, en dat het niet in de stad zelf is (CGVS p. 16), maar in Qosol Tire.

Hierop wordt u op er op gewezen dat u slechts heel onspontaan en fragmentarisch kan antwoorden. U vernoemt Qosol Tire al eerder, maar stelt op dat moment letterlijk dat er in de vernoemde dorpen geen leger geweest is. Echter, zowel in Caad, Ceel Cabdi als in Camaaro is het leger van Galmudug in de afgelopen jaren geweest (zie COI administratief dossier). U kan in dit verband ook geen enkele tijdssituering geven (CGVS p. 17). Ook hier bewijst u opnieuw dat u slechts over een erg beperkte kennis beschikt. Bovendien weet u niet dat Galmudug in Harardhere zelf geweest is in 2016, terwijl u daar nog bent (zie COI administratief dossier). Dit is bovendien gelinkt aan de clans en de lokale bevolking die in opstand komen tegen Al Shabab omwille van de zakat. U bent hiervan op de hoogte, u stelt dat in Dabagalo, waar uw ouders wonen, de clans in opstand komen, omdat Al Shabab in plaats van jaarlijks, maandelijks zakat vraagt, echter u kan niet situeren sinds wanneer dit zo is, u stelt kort na de komst van Al Shabab al, in 2010. U stelt ook dat er in Harardhere zelf "meerdere" keren opstanden en gevechten hieromtrent zijn geweest, maar u blijft erg vaag, u stelt dat u zelf geen gevecht gezien heeft, hoewel u dus in een theehuis werkt en u stelt dat de winkels moeten sluiten als er geen zakat betaald wordt en u kan niet aangeven wie de opstand dan leidt, u heeft het over "ouderen" zonder enige naam te kunnen geven of meer te kunnen vertellen (CGVS pp. 8-10). Zo stelt u verder ook dat u weet dat er in Dhumaye, net als in Dabagalo een opstand is (CGVS p. 18) omwille hiervan, maar u weet niet wanneer, nochtans blijkt dat dit vorig jaar nog zo geweest is (zie COI administratief dossier) en het voor u dus op zijn minst mogelijk zou moeten zijn om te stellen dat het recent is. Ook over de clansituatie op zich laat uw kennis te wensen over. Zo heeft u het wel over verschillende clanconflicten tussen de Habr Gedir-clans in de regio (CGVS p. 12), u stelt dat u dan soms moest vluchten, dichtbij de stad, maar u stelt ronduit dat er sinds de komst van Al Shabab, in 2010, geen clanconflicten meer geweest zijn (CGVS p. 12). Nochtans kent u plaatsen waar er sindsdien nog zijn geweest, zoals Dabagalo zelf, waar uw ouders wonen, in 2012 (zie COI administratief dossier) en Miliqo, waar er in 2014 nog een clanconflict is geweest (zie COI administratief dossier), van beide bent u niet op de hoogte (CGVS p. 18). U stelt bovendien dat de Dir-Qubays-clan nooit in conflict zijn gekomen sinds de komst van Al Shabab (CGVS p. 12), terwijl blijkt dat die in 2011 nog in uw eigen stad met Habr Gedir-clans geclash hebben (zie COI administratief dossier).

U blijkt ook een lokale Al Shabab-leider, Hassan Afrah (zie COI administratief dossier) niet te kennen. U stelt tevens dat er geen ngo's actief zijn in Harardhere sinds de komst van Al Shabab, nochtans blijkt uit de COI dat er twee ngo's, in 2015, bevestigen dat ze actief zijn in het district, namelijk RASAWAD en CISP, u kent geen van beide (CGVS p. 20). Een andere aanwijzing voor uw selectieve en niet doorleefde kennis blijkt uit het feit dat u stelt dat uw zus H., 10 jaar geleden met haar man, naar Engeland vertrekt, maar u kan niet zeggen wie dan de macht heeft 'omdat het te lang geleden is' (CGVS pp. 4-5), terwijl u meteen erna zegt dat de Islamitische Rechtbanken in Harardhere zijn geweest, en dat blijkt nu net tien jaar geleden (zie COI administratief dossier).

U blijkt dan ook geen interesse te hebben om de recente situatie te volgen, hoewel u zelf stelt over een facebookaccount te beschikken en hieruit dan afgeleid kan worden dat u wel degelijk in de mogelijkheid verkeert om opzoeken op internet te doen (CGVS p. 21), u stelt dat uw zus H., die in Engeland verblijft (CGVS p. 4) u op de hoogte houdt, maar over uw familie en niet over de situatie aldaar, waarbij u voorbij lijkt te gaan aan het feit dat de veiligheidssituatie natuurlijk rechtstreeks aan de situatie van uw eigen familie gelinkt zou moeten zijn. Hierop gewezen stelt u wel dat deze gelinkt is (CGVS pp. 21-22). Echter, u weet dan ook niet dat de telecommunicatie er moeilijk verloopt, net omdat Al Shabab deze verstoort en dat de Verenigde Staten zelfs tussengekomen zijn recent (zie COI administratief dossier), wat, gezien u zelf stelt dat de veiligheidssituatie van uw familie aldaar, afhangt van wat er gebeurt in de regio, alweer aantoont dat u niet van Harardhere afkomstig bent. Ook hier legt u geen link met uw eigen bestaan.

Over uw medische toestand merkt het CGVS op dat het hier geen twijfels bij uit, ook niet over de oprechtheid van de documenten (zie administratief dossier) die u hierover indient, maar het dient opgemerkt dat u voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van medische redenen, u dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. U wordt daar verschillende malen op gewezen tijdens het gehoor (CGVS p. 3, p. 21) en zoals blijkt uit de documenten die u indient heeft u, op zijn minst, al een aanvraagformulier (zie administratief dossier). Het is vreemd te noemen dat u erg vaag blijft wanneer u naar uw medische toestand in Harardhere gevraagd wordt, u bevestigt daar deze zelfde problemen gehad te hebben, maar u houdt het er op dat u geen medische hulp krijgt en enkel God weet hoeveel pijn u geleden heeft (CGVS p. 20).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Harardhere, Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2016 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 4 september 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster haalt aan dat verweerder erkent dat verzoekster tal van rondom gelegen dorpen kent, en ze perfect kan situeren, maar meent dat haar kennis ingestudeerd zou zijn - *quod certe non*. Verzoekster benadrukt dat zij deze dorpen voor haar vertrek naar België nooit heeft bezocht en dat zij de rondom gelegen dorpen kende van de klanten die haar theehuisje bezochten en van hetgeen haar vader en moeder haar vertelden. Het verzoekschrift betoogt dat het niet ernstig is van verwerende partij te verwachten dat zij kan aangeven welke gebeurtenissen er plaatsvonden, in deze dorpen, welke clans er wonen, wie er aan de macht was, en hoe ver zij exact gelegen zijn van haar dorp. Zij meent dat er evenmin kan verwacht worden dat verzoekster elk dorp dat dicht bij haar dorp gelegen is, zou kennen. Het verzoekschrift betoogt dat eenieder die het hier niet mee eens zichzelf moet *“afvragen of zij alle dorpen in een straal van 15 km rond haar eigen woonplaats kent, evenals de wegen die er langs liggen. Het antwoord zal ongetwijfeld ontkennend zijn!”*.

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin hij stelt *“dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”, “dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel”* en dat *“wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan”*.

Verzoekster beklemtoont dat zij tal van dorpen in de buurt kende, omdat veel mensen uit andere dorpen het theehuisje bezochten. Zij stelt dat dit niet betekent dat zij plots alle dorpen uit de omgeving zou kennen of precieze afstanden zou kunnen inschatten.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoekster niet zou weten waar het leger van Galgedud aanwezig zou zijn geweest en wanneer, voert het verzoekschrift aan dat het bijzonder moeilijk is *“voor een vrouw in Somalië om op de hoogte te zijn van dergelijk informatie. Ook data spelen geen belangrijke rol in de cultuur van verzoekende partij. Verwerende partij verwacht een encyclopedische chronologische kennis van verzoekende partij. Dit is niet ernstig.”*.

Verzoekster stipt aan dat zij tijdens het gehoor spontaan vertelde over wie er in haar dorp aan de macht was en over de gevechten die er uitbraken omdat Al Shabaab maandelijks zakaat eiste van de bevolking. Zij benadrukt dat zij de grootste clans in haar dorp moeiteloos kon opnoemen.

Het verzoekschrift haalt aan dat verweerder niet ontkent dat verzoekster op haar vragen kan antwoorden, doch haar verwijt dat zij enkel op letterlijke vragen antwoordt en niet spontaan vertelt. *“Verwerende partij is niet redelijk. Zij stelt een vraag en verzoekende partij antwoordt (correct) op de vraag. Verzoekende partij kan niet raden welke randinformatie verwerende partij van haar verwacht bij haar vragen. Verwerende partij dient rekening te houden met het profiel van verzoekende partij en het feit dat zij - in tegenstelling tot verwerende partij - niet gewoon is om dagelijks dergelijke gehoren mee te maken. Verzoekende partij heeft tijdens het gehoor dan ook duidelijk aangegeven dat zij antwoord op de vragen die haar gesteld worden.”*

Verzoekster beklemtoont dat verweerder zich bewust is *“van de bijzonder ernstige medische toestand van verzoekende partij. Niet alleen toonde zij haar problemen aan met verschillende medische attesten, zij is tweemaal geopereerd geweest aan tumoren aan haar oog en aan haar keel. Verwerende partij raadde verzoekende partij zelfs verschillende keren aan om een procedure 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen”*. Gezien verzoeksters gezondheidsproblemen, acht het verzoekschrift dan ook niet ernstig haar te verwijten dat zij de toestand in Somalië niet opvolgt, *“goed wetende met welke problemen verzoekende partij kampt. Zij bevindt zich thans in een veilig land en wordt behandeld en geopereerd om haar leven te redden. Zij kan niet worden verwacht op de hoogte te zijn/blijven van de recente gebeurtenissen in haar regio.”*

Het verzoekschrift is van oordeel dat de informatie die verzoekster heeft gegeven tijdens haar gehoor ontegensprekelijk aantoont dat zij weldegelijk van Somalië, Harardhere afkomstig is, minstens verdient zij, omwille van de bij haar vastgestelde letsels en geheugenstoornissen, het voordeel van de twijfel. Volgens verzoekster motiveert verweerder absoluut niet omtrent het asielaanvraag van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekster haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor. Aldus werden tevens de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet flagrant geschonden.

In hoofdorde wordt gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een advies van UNHCR van 13 februari 2008.

Bij aanvullende nota voegt verzoekster volgende stukken: *“haar geboorteaakte”* en *“een attest die haar identiteit bevestigt”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoekster in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.5.1. Aangezien verzoekster verklaart op 21 december 1990 geboren te zijn in de wijk Wadajir in Harardhere, provincie Mudug, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht op eind 2016 (verklaring DVZ, punt 4, 5, 10), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is in Somalië en haar hele leven in Harardhere heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke is echter ernstig ontoereikend.

2.5.2. Vooreerst blijkt verzoeksters geografische kennis omtrent haar streek van herkomst ontoereikend. Zo antwoordt zij in eerste instantie met de districten wanneer haar gevraagd wordt welke andere provincie dan Mudug bij Galmudug hoort ("*5 zijn het er (...) Galkayo, Goldogob, Jariban, Hobyo en Harardhere*", gehoorverslag van het CGVS van 28 juli 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 12-13). Wanneer even later wordt doorgevraagd over deze districten, stelt verzoekster verkeerdelijk dat Jariban het dichtst bij Harardhere gelegen is (CGVS-verslag, p. 13), terwijl beide districten niet aan elkaar grenzen en Jariban zelfs honderden kilometers verwijderd is van Harardhere (zie kaartje in administratief dossier). Daarnaast stelt verzoekster foutief dat Adado in de provincie Mudug gelegen is (CGVS-verslag, p. 13), terwijl het volgens het kaartje, toegevoegd aan het administratief dossier, in de provincie Galgaduud ligt. Verzoekster geeft verder aan El Bur niet te kennen (CGVS-verslag, p. 14), terwijl verzoeksters district Harardhere grenst aan het El Bur-district en Dabagalo, waar verzoeksters ouders wonen (CGVS-verslag, p. 8), op slechts tien kilometer van het district El Bur gelegen is (zie kaartje in administratief dossier). Voorts geeft verzoekster aan dat Harardhere dicht bij de zee ligt (CGVS-verslag, p. 14). Gevraagd naar het dichtste dorp dat aan de zee ligt, antwoordt verzoekster met "*Faax en El Huur, Hundule, Gaan en Qosol Tire*" (CGVS-verslag p. 14). Gevraagd of er geen dorpen aan zee zijn die dichterbij gelegen zijn, antwoordt verzoekster "*Ceel Abdi, Faax, el Huur, el Gaan, Qosol Tire, el bokole, el guniir*" (CGVS-verslag, p. 15). Vervolgens gevraagd welk van deze dorpen het dichtst gelegen is, antwoordde verzoekster "*Faax*" (CGVS-verslag, p. 15), terwijl Ceel Abdi, Ceel Gunier en Ceel Gaan aanzienlijk dichterbij Harardhere liggen (zie kaartje administratief dossier), wat verzoekster echter ontkende wanneer hierop gewezen. Verzoekster slaagt er niet in een antwoord te geven op de vraag bij welk district het dorp El Huur, dat verzoekster eerder zelf aanbracht, gelegen is (CGVS-verslag, p. 15), terwijl dit dorp richting het district Hobyo ligt en verzoekster ervan op de hoogte is dat Hobyo aan zee ligt (CGVS-verslag, p. 15; zie informatie administratief dossier). Dat verzoekster niet in staat is dergelijke verbanden te leggen, getuigt slechts van een gebrek aan doorleefde kennis.

Verzoekster argumenteert enerzijds dat zij de gevraagde dorpen voor haar vertrek naar België nooit heeft bezocht en dat zij de rondom gelegen dorpen kende van de klanten die haar theehuisje bezochten en van hetgeen haar vader en moeder haar vertelden. Echter uit het CGVS-verslag blijkt dat verzoekster veel dorpen kan opnoemen (CGVS-verslag, p. 15-16, 18) die niet uit haar leefomgeving komen en telkens situeert met de windrichting, wat dan ook ingestudeerd voorkomt. Waar het verzoekschrift betoogt dat het niet ernstig is te verwachten dat verzoekster kan aangeven welke gebeurtenissen in deze dorpen plaatsvonden, welke clans er wonen en wie er aan de macht was, dient worden opgemerkt dat dit net de boeiende gespreksonderwerpen zijn die de klanten in het theehuis zouden aansnijden, eerder dan de windrichtingen waarin de dorpen gelegen zijn. Hieruit blijkt opnieuw dat verzoeksters kennis niet voortvloeit uit haar eigen leefomgeving, doch louter theoretisch is.

2.5.3. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR-advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

2.5.4. Verzoeksters inadequate kennis aangaande belangrijke incidenten en socio-politieke gebeurtenissen in de omgeving van Harardhere hollen verzoeksters beweringen omtrent haar herkomst verder uit. Zo geeft verzoekster aanvankelijk aan dat er geen andere legers dan Al Shabaab in de buurt waren (CGVS-verslag, p. 12). Wanneer echter even later wordt gevraagd of er in de dorpen die zij zelf had aangebracht een leger geweest is om de bevolking te bevrijden van Al Shabaab, stelt verzoekster dat er in Gaan een Westers leger is geweest dat vocht tegen de piraten (CGVS-verslag, p. 16). Verder stelt verzoekster dat zij Caad en Camaaro kent, doch dat zij niet gehoord heeft dat daar ooit een leger is geweest (CGVS-verslag, p. 16). Pas wanneer verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of Galmudug een leger heeft, antwoordde zij bevestigend, wat geen bekendheid kan aantonen maar eerder op een gok lijkt te meer ze toevoegt dat zij zich de periode niet kan herinneren en dat ze niet in de stad zelf kwamen, doch louter in Qosol Tire (CGVS-verslag, p. 16). Opnieuw blijkt dat verzoekster slechts antwoordt op letterlijke vragen en niet in staat is om verbanden te leggen, wat van ingestudeerde kennis getuigt. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat het leger van Galmudug in de afgelopen jaren in Caad, Ceel Cabdi en in Camaaro is geweest. Bovendien wist verzoekster niet dat het leger van Galmudug eind 2016 in Harardhere zelf was geweest – het vocht er met Al Shabaab omwille van de zakaat met 26 dode Al Shabaab strijders tot gevolg –, toen verzoekster er beweerdelijk nog woonde, vlak voor haar vlucht (zie informatie administratief dossier). Voorts stelde verzoekster vaagweg dat er *“niet echt zo lang geleden”* in Harardhere meerdere opstanden en gevechten omwille van de zakaat waren geweest, maar dat zij zelf nooit een gevecht gezien had (CGVS-verslag, p. 10) en evenmin wist wie deze opstanden tegen Al Shabaab leidde (CGVS-verslag, p. 11). Verzoeksters vage en oppervlakkige verklaringen hieromtrent doen afbreuk aan haar beweerde herkomst, nu redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoekster, die zelf in een theehuis werkte en dus met de praktijk van zakaat in contact kwam, hiervan - hetzij omwille van veiligheidsredenen - beter op de hoogte zou zijn. In dit verband dient nog opgemerkt dat verzoekster evenmin wist wie Hassan Affrah, een lokale Al Shabaab leider (zie informatie administratief dossier), was (CGVS-verslag, p. 21).

2.5.5. Het verzoekschrift voert aan dat het bijzonder moeilijk is *“voor een vrouw in Somalië om op de hoogte te zijn van dergelijk informatie”* doch licht niet toe waarom deze kennis gendergebonden zou zijn te meer uit het CGVS-verslag blijkt dat verzoekster wel degelijk in staat is veel gegevens in te studeren zodat ook kan verwacht worden dat ze spontaan opgedane kennis nog beter moet kunnen weergeven. Dat verzoekster een vrouw is, doet hoe dan ook geen afbreuk aan het feit dat verzoekster met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen in haar eigen dorp en regio vochten. Dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal, temeer verzoekster een theehuis uitbaatte en dus een duidelijk professioneel sociaal leven leidde.

2.5.6. Ook verzoeksters kennis aangaande de clansituatie in haar beweerde streek van herkomst is gebrekkig.

Zo haalt verzoekster een aantal clanconflicten in de regio aan (CGVS-verslag, p. 11-12), doch stelt dat er in de periode dat Al Shabaab aan de macht was zich geen clanconflicten meer hadden voorgedaan (CGVS-verslag, p. 12). Nochtans blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat er onder meer in Harardhere in 2011, in Dabagola in 2012 en in Miliqo in 2014, wanneer Al Shabaab reeds aan de macht was in de regio, zich clanconflicten hadden voorgedaan (zie informatie administratief dossier).

2.5.7. Verder zijn verzoeksters verklaringen, waarbij zij stelde dat er geen ngo's actief zijn in Harardhere sinds de komst van Al Shabaab (CGVS-verslag, p. 20), flagrant tegenstrijdig met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat twee ngo's, RASAWAD en CISP, in 2015 actief waren in het district. Verzoekster ontkent louter "*Nee is niet waar, er is geen enkel ngo in HD, want zij worden lastiggevallen door Al Shabab.*", hetgeen allerminst kan overtuigen (CGVS-verslag, p. 21). Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan verzoeksters beweringen uit Harardhere afkomstig te zijn.

2.5.8. Daargelaten het argument in het verzoekschrift, dat data geen belangrijke rol in verzoeksters cultuur spelen, een ongestaafde bewering vormt, kan nog steeds verwacht worden dat verzoekster de chronologie van de feiten weergeeft en belangrijke gebeurtenissen aan elkaar, alsook aan periodes in haar eigen leven kan linken, *quod in casu non*. Dit kan opnieuw blijken uit het feit dat verzoekster enerzijds stelt dat haar zus H. tien jaar geleden met haar man naar Engeland is vertrokken, doch anderzijds niet kan aangeven wie dan de macht had omdat het te lang geleden is (CGVS-verslag, p. 4-5), terwijl verzoekster onmiddellijk daarna liet optekenen dat de Islamitische Rechtbanken voor Al Shabaab en voor Hizbul Islam in Harardhere aan de macht zijn geweest (CGVS-verslag, p. 5), wat net tien jaar geleden is (zie informatie administratief dossier).

2.5.9. Verzoekster stipt aan dat zij tijdens het gehoor spontaan vertelde over wie er in haar dorp aan de macht was en over de gevechten die er uitbraken omdat Al Shabaab maandelijks zakaat eiste van de bevolking. Zij benadrukt dat zij de grootste clans in haar dorp moeiteloos kon opnoemen. Wat betreft verzoeksters beperkte (en ondoorleefde) kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om haar voorgehouden herkomst uit Harardhere aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters herkomst aan te tonen.

2.5.10. Verder blijkt verzoekster de recente situatie in haar beweerde regio van herkomst niet te volgen, hoewel haar familie daar nog verblijft, zij over een Facebook account beschikt en aldus in de mogelijkheid verkeert om opzoekingen op internet te doen (CGVS-verslag, p. 21). Verzoekster stelt louter dat haar zus H., die in Engeland verblijft, haar op de hoogte houdt over haar familie maar niet over de situatie ("*Ik heb alleen geïnformeerd naar mijn familie niet de situatie*", CGVS-verslag, p. 21). Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de situatie van haar familie afhangt van de veiligheidssituatie. Bovendien meent de Raad dat van iemand die haar land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van deze problemen. Dat verzoekster geen interesse toont voor de situatie in haar beweerde regio van herkomst, toont opnieuw aan dat verzoekster niet van Harardhere afkomstig is.

2.5.11. Waar het verzoekschrift aanvoert dat het, gezien verzoeksters gezondheidsproblemen, niet ernstig is aan verzoekster te verwijten dat zij de toestand in Somalië niet opvolgt, kan niet blijken uit de door verzoekster neergelegde medische attesten dat verzoeksters medische problemen haar zouden verhinderen om te informeren naar de veiligheidssituatie in Harardhere. Daarnaast herneemt de Raad dat verzoekster wel naar de situatie van haar familie informeert, welke logischerwijs verbonden is aan de veiligheidssituatie in Somalië, nu zij daar nog verblijven. Voorts ziet de Raad niet in hoe verzoeksters gezondheidsproblemen haar beletten om een specifieke vraag te stellen over de veiligheidssituatie in Harardhere, terwijl verzoekster wel in staat is te informeren naar de algemene situatie van haar familie.

Waar het verzoekschrift melding maakt van geheugenstoornissen dient te worden vastgesteld dat deze niet kunnen blijken uit de neergelegde medische attesten, noch uit het gehoor, wel integendeel gezien de vele ingestudeerde abstracte feiten en data die verzoekster weergeeft.

2.5.12. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Harardhere, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.5.13. Verzoekster voegt bij aanvullende nota nog een geboorteakte en identiteitsbewijs.

2.5.14. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

2.5.15. Het volstaat niet louter documenten neer te leggen maar tevens moet aannemelijk worden gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts één element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat zoals reeds hoger werd opgemerkt, *in casu* niet het geval is.. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen niet kan blijken dat zij bekend is met Harardhere, Somalië. De Raad stelt tevens vast dat de documenten – de geboorteakte en het identiteitsbewijs – werden uitgereikt in Mogadishu, Somalië op 12 oktober 2017, terwijl verzoekster zich reeds in België bevond. De vermelding op het identiteitsbewijs op naam van verzoekster, “*The Mayor of Mogadishu hereby certifies that the person whose picture and thumb print appears hereon has the following details*”, is aldus manifest onmogelijk. Aldus werd een identiteitsbewijs uitgereikt op basis van loutere beweringen van een derde. Ter terechtzitting bevestigt verzoekster dat de vingerafdruk van de rechterduim van verzoeksters tante is. De Raad kan dan ook geen bewijswaarde hechten aan de geboorteakte en het identiteitsbewijs die naar vorm falen terwijl niet de minste garanties worden geboden dat de erin opgenomen gegevens correct zijn, noch dat de documenten werden opgesteld op basis van een transparant beleid, of zelfs vaststaande richtlijnen, laat staan wettelijke procedures.

2.5.16. Wat betreft verzoeksters medische toestand die blijkt uit de door verzoekster neergelegde medische attesten, merkt de Raad op dat deze niet betwist worden. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdelinge echter aan te tonen dat zij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging. Uit voorgaande blijkt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster toont dan ook geen nood aan internationale bescherming aan. Indien verzoekster om medische redenen naar België kwam dan dient zij daarvoor de geëigende procedure te volgen, op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de door verzoekster neergelegde documenten blijkt dat zij reeds over een aanvraagformulier aangaande deze procedure beschikt.

2.5.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Harardhere, Somalië. Aldus maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.6.2. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar mensenrechtenrapporten in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achtien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK